

z nich příslušného. Otázku tu nadhodil také první soud v odůvodnění svého usnesení, a správně se zmiňoval o nedovolené kumulaci obou žalobních nároků v jedné žalobě podle § 227 c. ř. s. (v příčině té nelze souhlasit s názorem rekursního soudu, že prý součet nároků nerozhoduje), ale v dalším odůvodnění svého usnesení otázku tu první soud opustil a řešil jen námitku věcné nepříslušnosti soudu. O věcnou nepříslušnost však tu nejde, jak bylo již vyloženo, nýbrž jen o nedovolené hromadění nároků v téže žalobě podle § 227 c. ř. s. To však jest vadou formální, o jejíž odstranění má soud pečovati podle §§ 84 a 85 c. ř. s. z moci úřadu, a za tím účelem vyzvatí žalobce, aby sám určil, které z několika nároků chce shrnouti v mezích § 227 c. ř. s. v téže žalobě již podané, a které z nich chce uplatnit ve zvláštní žalobě, jak dovodil nejvyšší soud zevrubně zejména v rozhodnutí čís. 8955 sb. n. s., k němuž se ke zkrácení důvodů odkazuje. V tomto případě první soud tak neučinil, ale to nijak nevádí dalšímu projednávání na základě téže žaloby, protože žalobce nepřipustné hromadění dvou nároků převyšujících sumu 5.000 Kč sám napravit tím, že obmezil jednotlivě nároky žalobní na celkovou sumu 5.000 Kč, vzdav se při roku konaném dne 7. listopadu 1933 žalobního nároku, pokud tuto sumu převyšoval.

Čís. 14164.

Podstata důvodu zmatečnosti podle § 477 čís. 9 c. ř. s.

Je-li rozsudkový nález sám sebou v rozporu, jest pro zmatečnost zrušiti rozsudek celý a nelze uvažovati, pokud je rozsudkový výrok podle ostatního obsahu spisů správný a pokud nikoli, a podle toho zrušení obmezovati. Šlo-li o rozsudek pro zmeškání, jest naříditi jen vynešení nového rozsudku, nikoli další jednání ve věci.

(Rozh. ze dne 14. února 1935, R I 105/35.)

Rozsudkem pro zmeškání uznal první soud podle žalobního návrhu, že žalovaný František B. pokládá se za nemanželského otce nezl. Marie L-ové a že jest povinen zaplatiti matce dítěte Alžbětě K-ové 1.350 Kč a nezl. Františku K-ovi měsíčně výživné. **O d v o l a c í** soud nevyhověl odvolání žalovaného, pokud odporovalo výtkou zmatečnosti podle § 477 čís. 9 c. ř. s. výroku o otcovství a zaplacení 1.350 Kč matce dítěte Alžbětě K-ové, vyhověl však jeho odvolání do výroku o placení výživného nezl. Františku K-ovi, v této části zrušil rozsudek prvního soudu pro zmatečnost podle § 477 čís. 9 c. ř. s. a uložil mu nové jednání a rozhodnutí z těchto důvodů: Jde o žalobu 1. nezletilého dítěte Marie L-ové, 2. matky dítěte Alžběty K-ové a sice ad 1. o zjištění otcovství a placení výživného, ad 2. o zaplacení útrat porodu, šestinedělí a výživy dítěte v úhrnné částce 1.350 Kč. K odůvodnění těchto žalobních nároků jest v žalobě tvrzeno, že Alžběta K-ová porodila nezl. Marii L-ovou, že žalovaný souložil s nemanželskou matkou v kritické době § 163 obč. zák., jest zaměstnán jako krejčí v státních dílnách, že žalobkyně Alžběta K-ová zaplatila za žalovaného útraty porodu, na vlastní výživu v šesti-

neděli, na výživu dítěte, celkem 1.350 Kč. Tomuto skutkovému ději odpovídá žalobní prosba, aby žalovaný byl uznán za otce nezl. Marie L-ové a povinným zaplatiti matce dítěte Alžbětě K-ové shora uvedené náklady, odporuje však obsahu žaloby prosba další, která vznikla patrným přepsáním při sepisování žaloby, aby žalovaný byl uznán povinným platiti dítěti nezl. Františku K-ovi výživné. Když žalovaný zmeškal první rok, bylo podle § 396 c. ř. s. pokládati shora uvedený skutkový přednes dostavivšího se zástupce obou žalobců za pravdivý a nebylo překážek, vyhověti žalobě ohledně zjištění otcovství k nezl. žalobkyni Marii L-ové podle § 163 obč. zák. a ohledně nároku matky dítěte na zaplacení částky 1.350 Kč podle §§ 167 a 1042 obč. zák. Tato část rozsudku neobsahuje žádných odporů, neboť odpovídá žalobě a skutkovým přednesům a ježto šlo o rozsudek pro zmeškání, nebylo ve zkráceném vyhotovení jeho třeba uváděti důvody (nař. min. sprav. z 2. června 1914 čís. 125 ř. z.). Není proto tato část rozsudku stížena vytýkanou zmatečností. Pokud ovšem rozsudkem dále bylo uloženo žalovanému, aby platil výživné nezl. Františku K-ovi, není odůvodněno, aby žalovaný platil výživné tomuto nezletilci a odporuje si rozsudek ukládaje žalovanému povinnost platiti nezl. Františku K-ovi, když zjišťuje otcovství k nezl. Marii L-ové, a nikoliv nezl. Františku K. Jde tedy v tomto směru od odpor, zaviněný nesprávnou žalobní prosbou, kteréžto vadě nelze odpomoci opravou rozsudku, jest proto v této části rozsudek podl § 477 čís. 9 c. ř. s. zmatečným a musil býti v této části zrušen. Bude nyní věcí prvního soudu, aby se stranami dále o této části žaloby jednal a po případném doplnění věci znovu rozhodl.

N e j v y š š í s o u d k rekursu žalovaného změnil usnesení odvolacího soudu, zrušil celý rozsudek prvního soudu a uložil mu, by vynesl nový rozsudek pro zmeškání.

D ů v o d y:

Z důvodů zmatečnosti rozsudku uvedených v § 477 č. 9 c. ř. s. běží v souzeném případě o důvod, kdy je rozsudkový výrok sám sebou v rozporu. Jde tu o formální nedostatek rozsudkového nálezu, který jest od meritorního obsahu rozsudku odpoután; tento důvod zmatečnosti může zde tedy býti, i když je rozsudek meritorně správný, a nemusí zde býti, i když rozsudek meritorně odporuje zákonu. Zmatečnost se vztahuje na formalisování, t. j. na formální doslov nálezu, jakožto výronu soudcovské moci rozhodovací, byl-li rozsudek vydán ve formě, která neodpovídá »emanaci soudcovské rozhodčí moci« (srov. motivy str. 307, Hora — Odvolání str. 164 a 169, Hora — Čsl. právo procesní str. 95, Ott — Soustavný úvod str. 65, Hruza v Jur. Bl. 1899 čís. 42). Takový rozsudkový náleznemůže již pro svůj rozpor v sobě samém obstáti a nelze jej porovnávat se spisy a uvažovati, pokud je správný a pokud nesprávný. V tom směru je přisvědčiti stěžovateli, že, posuzuje-li se rozsudkový náleznem sám o sobě, může býti právě tak nesprávný v příčině nezletilé M. L., v příčině které byl žalovaný uznán nemanželským otcem, jako v příčině nezletilého F. K., v příčině kterého byl žalovaný odsouzen k placení výživného, a v důsledku toho i v příčině nemanželské matky dítěte toho

neb onoho jména. Nelze tudíž rozsudkový výrok dělití a zrušiti jej jen potud, pokud podle ostatního obsahu spisů jeví se býti nesprávným, nýbrž nutno zrušiti rozsudek celý (§§ 477 odst. 1 a 478 odst. 2 c. ř. s.). Částečné zrušení bylo by dovoleno jen tehdy, kdyby tu byl zmatek jen v příčině některého z několika nároků do téže žaloby a do téhož rozsudkového nálezu pojatých, nebo některé z několika žalob ke společnému jednání a rozhodnutí sloučených (§§ 187, 227 a 404 odst. 2 c. ř. s. — sr. také Ott str. 67). Při rozsudku pro zmeškání, jež bylo zrušiti pro zmatečnost podle § 477 č. 9 c. ř. s., nelze u prvního soudu dále ve věci jednati, jak to nařídil odvolací soud, ježto každý další skutkový přednes je vyloučen, a ježto může první soud vynéstí jen nový rozsudek pro zmeškání a vzíti při tom za základ jen skutková přednesení strany k roku se dostavivší k předmětu rozepře se vztahující, pokud nejsou vyvrácena důkazy, které má dosud po ruce (§§ 396 a 442 odst. 1 c. ř. s.). Ale ovšem právní posouzení těchto skutečností a posouzení otázky, zda a pokud žalobní návrh ze žalobních tvrzení důsledně vyplývá, je soudu zachováno. S hlediska tohoto bude prvnímu soudu uvažovati, zda a pokud lze žalobní žádosti rozsudkem pro zmeškání vyhověti.

Čís. 14165.

Porušení patentního práva předpokládá živnostenský prodej předmětu chráněného vynálezem; nečiní proto jednotlivý obchod nicotným podle § 879 odst. 1 obč. zák.

Svolil-li dodatečně majitel patentu k prodeji chráněného předmětu, působí schválení to ex tunc.

(Roz. ze dne 14. února 1935, Rv I 408/33.)

Proti žalobě na zaplacení nedoplatku 2.200 Kč namítl žalovaný, že jde o kupní cenu za radiový aparát dodaný mu žalobcem, že však kupní smlouva je nicotná, poněvadž žalobce jej prodal, porušiv patentní práva firmy K. v P., která tato firma k prodanému stroji měla. N i ž š í s o u d y zjistivše mimo jiné, že firma K. jako majitelka patentu k prodeji stroje dala dodatečný souhlas, uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Pokud se týče právního posouzení věci, jde o řešení otázky, zda sporná kupní smlouva jest nicotná, poněvadž žalobce, prodávaje dovozateli sporné radiové zařízení, porušil patentní právo firmy K. a spol. v P. Avšak zákaz vyvozený z § 95 pat. zákona čis. 30/1897 ř. z. směřuje proti živnostenskému prodávání předmětu chráněného vynálezem a netýká se proto platnosti jednotlivého obchodu. Rozhodnutí sb. n. s. čis. 11.917, jehož se dovolatel dovolává, zde nedopadá, neboť tam šlo o porušení zákona čis. 9/24 sb. z. a n. o radiotelegrafních a radiotelefonních